

104721

17. februar 1936.

NS F.

Til
Fylkesstyret for
Vestlandets Fylkesorganisasjon
av Nasjonal Samling, F. O.
B e r g e n.

Det er med forbauselse jeg har mottatt Deres brev av 12. ds. angående kamporganisasjonen.

Det er imidlertid ikke første gang at det gjøres kluss av fylkesstyret i Bergen ved anordninger fra hovedledelsen, og at man kommer med kritikk som etter min mening både er uberettiget og direkte feilaktig og skadelig.

Jeg for min del er mer enn villig til å høre råd og saklig kritikk og bøier mig gjerne for det som er rett og riktig. Jeg tror jeg tør si at jeg i så henseende er så objektiv som nogen. Heller ikke tror jeg nogen kan tillegge mig tendenser til usaklig personlig dominering eller ærgjerrighet. Jeg våger også å påstå at jeg har minst likeså godt skjøn på tingene som nogen derborte i Deres fylkesstyre, herr Schröder-Nielsen iberegnet.

Den kritikk som kom til orde vedrørende mitt standpunkt angående Montreux og Etiopiakonflikten kan jeg ikke anerkjenne utover de betenkeligheter som jeg jo også selv er likefullt opmerksom på som kritikkerne. Jeg er imidlertid helt sikker på at vårt standpunkt der har vert og er riktig, både moralsk og politisk, og at det også taktisk vil vise sig å være klokt. Det er et stivt stykke at man har tillatt sig i Bergen å ta offentlig til orde for et så sindsvakt standpunkt som at Norge skal følge intrigene i Genf like til angrepskrig d.v.s. almindelige katastrofe både for Europa og vårt eget land, og at dette gjøres på tvers av bevegelsens retningslinjer, og til og med efter at jeg hadde klarlagt saken for styret.

Det er også ganske besynderlig at det ikke nogen andre steder gjøres ophevelser med disse ting som fra Bergensstyret nu kritiseres i så sterke uttrykk som "fadase", "Klosset", "skandale" o.lign.

Hvad serlig kamporganisasjonen angår, så er dette navn ikke annet enn en passende benevnelse på de aktive grupper i organisasjonen. Først var det tanken å bruke benevnelsen "Hird" for alle grupper, og "Hirdgruppe 3" som navn på den egentlige hird. Slike bestemmelser blev i sin tid som bekjent også utsendt. Dette

viste sig imidlertid ikke helt praktisk, så det blev foreslått for større klarhets skyld å ta navnet "Kamporganisasjon" som fellesbetegnelse og å bruke "hird" som navn bare på den egentlige hirdorganisasjon, tidligere gruppe 3.

Institusjonen betegner således i virkeligheten ikke noget nytt. Ar det skulde gjelde en hemmelig organisasjon, med forpliktelse til ting som en ikke kjenner, er således en fullstendig misforståelse.

Hvad troskapsløftet angår, er det instituert efter henstilling fra en række kanter, efter at forøvrig flere NS organisasjoner således i Trøndelag og i Østfold av sig selv hadde tatt op en slik ordning, tildels med løfter som var adskillig mer vidtgående enn det fastsatte. En grunn til at vi tok op denne sak, var også at vi oplevde enkelte utiltalende tillitsbrudd, og vilde gjøre gjentagelser vanskeligere. Forøvrig er det bare en omforming av det gamle hirdløftet og skal træ i stedetfor dette.

At i løftet også blev medtatt føreren er ikke mitt forslag. Tvertimot insisterte jeg på at mitt navn blev strøket, idet løftet først var foreslått gitt også en slik karakter. Jeg har personlig igrunnen mest lyst til å holde mig i bakgrunnen, men jeg anser førerprinsippet som et livsprinsipp for vår bevegelse, og tar derfor min del av de konsekvenser som følger med. Likesom jeg er fast bestemt på å hevde det prinsipp uavkortet i bevegelsens organisasjon.

Jeg kan ikke på et så avgjørende punkt bøie mig for noget "bessermachen" eller "besserwissen". Og jeg rægger det for en uberettiget personlig fornærmelse at det deri skal lægges nogen bitanker, således som det gjøres i Deres ekspedisjon fra Bergensstyret. Jeg nevner dette bare fordi jeg vil ha sagt det en gang for alle.

De grunner som anføres i herr Schröder-Nielsens pro-memoria anser jeg for örkeslös og skadelig teoretisering.

Jeg er også sikker på at det syn som er kommet til uttrykk i Bergen vil møte en storm av motvilje i vår bevegelse. Det omtalte spørsmål er omhyggelig drøftet av Hovedstyret under full enstemmighet. Jeg hørte heller ikke en eneste bemerkning eller betenkning i anledning av dette spørsmålet på førerkurset her i julen. Tvertimot fikk jeg bestemt inntrykk av at det var en almindelig ønsket foranstaltning, og såvel som ellers, og som sandelig ikke er diktert fra min side av personlig ærgjerrighet eller ligende hensyn.

Hvad angår herr Schröder-Nielsens ultimatum i hans P.M. III, så ber jeg Dem meddele ham at jeg ikke bøier mig for det, og ikke anerkjenner de grunner han anfører.

Jeg må også meget beklage at denne sak allerede er kommet ut borte i Bergen og har gitt anledning til rykter om strid mellem Bergensledelsen og Hovedledelsen. Allerede fordrag 15. ds. fikk jeg brev derom fra en forholdsvis utenforstående, men innflytelsesrik tilhenger av bevegelsen. At vedkommende tok avgjort standpunkt mot den opfatning som er kommet til uttrykk i Deres ekspedisjon, gjør det ikke mindre beklagelig at slike ting ikke kan holdes innenfor ledelsen.

Jeg vil også henstille at man ikke i fremtiden søker

- 3 -

å lage aksjoner ved side-henvendelse i organisasjonen. Jeg er helt orientert om alt som tidligere er foretatt i så henseende, og villiger det ikke, da det er absolutt skadelig for det nødvendige samhold i bevegelsen som jo skulde være vår styrke.

Hvad angår selve gjennomføringen av bestemmelsen om kamporganisasjonen, så anser jeg det ikke nødvendig å forcere den for Bergens vedkommende før den er gjennomført for det øvrige land. Papirene bes derfor sendt tilbake.

Med N S hilsen

Q/SB